

Huomioin opetuksessa erilaisia oppijoita opettamalla eri tavoin ja havainnoin oppilaita, jotta voin toimia heidän parhaakseen. Pyrin ottamaan jokaisen oppilaan tarpeet huomioon, olipa kyse tuen tarpeesta tai erilaisen opetusmuodon käyttämisestä. Tahdon luoda luokkaan hyvää, mukavaa ja hyväksyvää ilmapiiriä, jossa jokainen saa olla ja toimia turvallisesti. Aion opettajana olla tiukka siitä, että kiusaamista ei saa olla missään muodossa. Aion myös pitää yllä innostavaa ja sujuvaa ilmapiiriä, jolloin se todennäköisesti tarttuu myös oppilaisiin.

Havainnoin opetusryhmässäni, miten oppilaat toimivat yhdessä ja tuleeko opetettava asia ymmärretyksi. Aktiivisen havainnoinnin ansiosta pystyn esimerkiksi eryttämään opetusta ja tarjoamaan sitä kaikille tasa-arvoisesti. Opettajankoulutuksemme valmistaa hyvin havainnoivaan opetukseen, tähän opinnoissamme tähän valmistavia tehtäviä on jatkuvasti.

Olen huomannut, että ryhmällä on olennainen merkitys oppimisen kokemuksessa. Turvallisessa oppimisympäristössä tulee myös opittua helpommin, kun ryhmä ei aseta negatiivisesti vaikuttavaa painetta. Ryhmä- ja paritehtävät ovat myös produktiivisempia ja mieluisempia kun koko ryhmän tuki on takana ja kaikkien välillä on luottamus.

Esimerkkinä ryhmän merkityksestä on ulkomaalaistaustaiset oppilaat ryhmissä. Oppilaan tullessa luokkaan he ovat voineet olla vaihtelevia aikoja Suomessa ja esimerkiksi sen takia heidän kielitaitonsa voivat olla hyvinkin eri tasoilla (Aalto ym., 2019). Tämä tulee ottaa huomioon alusta alkaen ulkomaalaisen oppilaan kanssa ja havainnointi tulee olla aktiivista.

Arvioinnilla on iso rooli oppimisen ohjaamisessa. Tahdon arvioida oppilaitani tavoilla, jotka eivät tuota liikaa stressiä. Kuitenkin myös usein stressiä tuovat kokeet ovat tärkeitä ja hyvä tapa arvioida. Aion käyttää molempia arvioinnin tapoja, sekä kokeita, että muita menetelmiä, kuten pienet testit tai ryhmätyöt. Arviointia tapahtuu kuitenkin jatkuvasti jokaisella oppitunnilla, esimerkiksi yhteisissä opetusosuuksissa ja tehtävien teossa. Arviointi on siis jatkuvaa työtä, eikä se rajoitu vain koetilanteisiin.

Minulla on valmiuksia löytää eriyttäviä keinoja, esimerkiksi tuntisuunnitelmien luomisvaiheessa. Tiedostan, että usein oppitunnilla tarvitaan eriyttämistä ja jopa yksilöllistä ohjausta. Tuntia suunniteltaessa voi miettiä tehtävien soveltamista taitotasoon sopivaksi. Nykyisin suosittu yhteisopettajuus mahdollistaa jonkun oppilaan erityisen tuen tarpeen täyttämisen, kun apuopettaja auttaa enemmän tiettyä oppilasta, kun taas toinen opettaja voi sillä aikaa keskittyä muuhun luokkaan.

Hyödynnän teoreettista tietoa oppimisprosessien suunnittelussa esimerkiksi siten, että huomioin oppilaiden aiemmat tiedot opetettavasta asiasta sekä valitsen tarkoituksenmukaisia tehtäviä oppilaiden tason mukaan. Ohjaamisen kannalta mm. ohjaan ja tuen heidän ajatteluaan

heidän tasoon sopivilla erilaisilla kysymyksillä ja vastauksilla. Arvioinnissa pyrin käyttämään jatkuvaa sanallista palautetta sekä itse- ja vertaisarviointia. Käyttäessä numeerista arviointia selitän numerot auki, jotta oppilaat tiedostavat millaista tasoa ne kuvaavat.

Pyrin kehittämään opettajana osaamistani monipuolisesti. Erityisesti haluan keskittyä opetustapojen monipuolistamiseen. Tavoitteena on osata opettaa niin monella tavalla, että jokainen oppilas ymmärtäisi ja oppisi asiat. Haluan myös kehittyä huomioimaan erilaiset oppijat arvioinnissa, sillä kaikki oppilaat eivät osoita osaamistaan samalla tavalla.

Oppilaiden osallistaminen voi olla välillä vaikeaa. Kaikkia ei välttämättä kiinnosta kaikki vaiheet ja tällöin opettajan rooli on tärkeä. Jos opettaja onnistuu osallistamaan ei-motivoituneen oppilaan mielenkiintoisella tavalla, oppilas voi parhaimmillaan innostua tehtävästä. Muutenkin opettajan toiminta vaikuttaa merkittävästi siihen, kuinka oppilaat jaksavat keskittyä heidän mielestä tylsiin aiheisiin. Puhuimme siitä, kuinka omassa koulunkäynnissämme opettaja on saanut esitettyä tylsältä tuntuneet asiat mielenkiintoisesti esimerkiksi huumorin avulla. Huumori ja pelillistäminen ovat tapoja, joilla voi osallistaa oppilaita. Toki kaikki tavat eivät sovi kaikille oppijoille ja siksi täytyy kokeilla eri tyylejä ja tutustua omiin oppilaisiin.

Oppilaan tukeminen kouluun kiinnittymisessä on tärkeää. Se voi tarkoittaa esimerkiksi sitä, että motivoi lasta suoriutumaan tehtävistään, jotka eivät kiinnosta. On hyvä selvittää, miksi tehtävät ei kiinnosta. Jos kyse on vain siitä, ettei aine ole mieluinen, voi reippaasti tsempata hoitamaan homman alta pois. Jos vaikuttaa, että kyse on jostain muusta, voi lähteä kysymään, mitä oppilaalle aidosti kuuluu. Jos esimerkiksi kotona on haasteita, ei välttämättä jaksaa suoriutua kouluasioista. Tällöin on tärkeää kuunnella oppilasta ja ymmärtää hänen haasteensa sekä tarjota tarvittavaa apua. Tilanteen mukaan voi antaa lisää aikaa ja auttaa tehtävässä.

Lähteet:

Aalto, E., Mustonen, S., Järvenoja, M. & Saario, J. (2019.) *Monikielisen oppijan matkassa. Verkkosivusto opettajankoulutukseen. Jyväskylän yliopiston opettajankoulutuslaitos*. Haettu 11.3.2026 osoitteesta: <https://monikielisenoppijanmatkassa.fi/>